

320 X235

24655

НАРОДИТЪ ИМАТЪ НУЖДА ОТЪ МОРЕТО, КАКТО ХОРАТА ОТЪ ВЪЗДУХА.

МОРЕПЛАВАНЕТО Е ПОКАЗАТЕЛЪ ЗА БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО НА НАРОДА.

100 Варна - градската библиотека.

МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

ДЪРЖАВА САМО СЪ АРМИЯ
ИМА ЕДИНЪ ЮМРУКЪ;
ДЪРЖАВА СЪ АРМИЯ
И ФЛОТЪ - ГИ ИМА ДВА!

ДВУСЪДМИЧНИКЪ ЗА МОРИКА ПРОСВЕТА И ОБНОВА
ДЪКОВОДИ РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Година II.

Варна, 1. октомврий 1935 год.

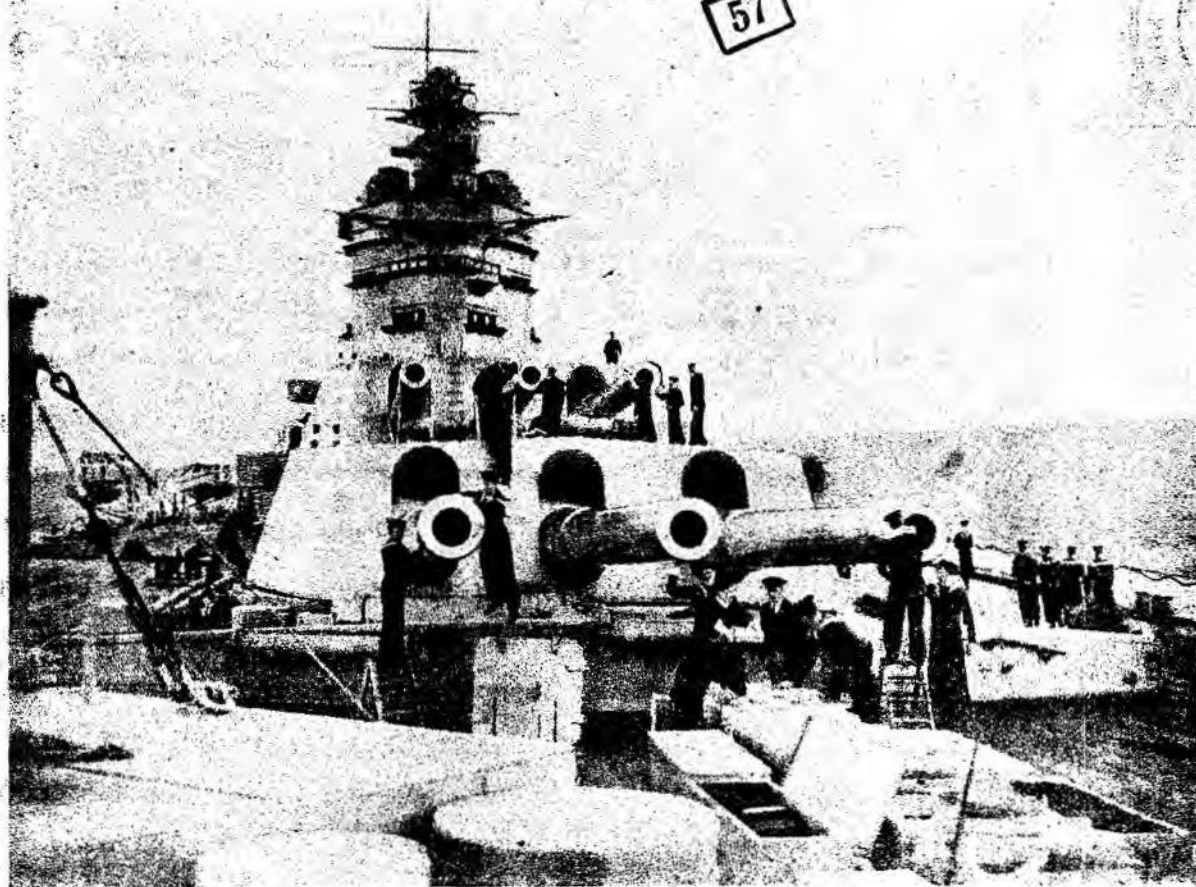
Брой 25.

Не чакай да създавашъ флотъ когато те нападнатъ, защото не се копае
кладенецъ, когато ожеднѣешъ.

201. 1935-36, кн. 25-28, 29, 31-34, 36-38, 40-42, 46, 47

24655

57

Английския линейенъ корабъ „РОДНЕЙ“ — почистване на орждията.

МОРЕТО И ДУНАВА СЪЖ НЕИЗЧЕРПАЕМИ БОГАТСТВА!

ДЪРЖАВА БЕЗЪ МОРЕ, КЪЩА БЕЗЪ ПРОЗОРЕЦЪ.

ЩО Е И КАКВО ЦЕЛИ ДВУСЕДМИЧНИКА

МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“ е рожба и издание на една малка група добри българи, които, основно познавайки морето и значението му за България — чрезъ „Морски Прегледъ“ искатъ да го популяризиратъ всрѣдъ интелегентнитѣ и добри българи, да обърнатъ вниманието имъ къмъ морето и да ги спечелятъ за великата идея „Силна, обединена и Велика България, граничаща съ три морета“!

„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“ иска да популяризира всрѣдъ българитѣ голѣмата истина още отъ срѣднитѣ вѣкове: „Да се живѣе не е толкова необходимо, отколкото да се мореплава“!

„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“ иска да уясни на всички родолюбиви българи значението на военния и търговски флотъ и необходимостта имъ за България!

„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“ иска да изясни множество въпроси както по отбраната на морскитѣ и рѣчни граници на страната, така и по подкрепата, закрилата и за-силването на търговското корабоплаване.

„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“ иска да внуши на всички българи, че безъ свободно море и безъ достатъчно силенъ воененъ и търговски флотъ — България ще бжде постепенно економически звдушена, а следъ това и политически унищожена.

„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“ иска чрезъ печатното слово да насочи погледитѣ на всички българи на югъ, къмъ Егея, безъ който държавата ни всѣкога ще бжде кжща безъ врата, дворъ безъ порти, народъ безъ економическа самостоятелностъ.

„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“ най-после ратува България да си създаде голѣмъ търговски и силенъ воененъ флотъ, които да осигуряватъ свободното появяване на българскитѣ произведения по свѣтовнитѣ пазари (економическа независимостъ) и безопасността на морскитѣ крайбрѣжия на държавата и морскитѣ достъпи къмъ тѣхъ (политическа независимостъ), както и да улеснятъ и осигурятъ освобождението и обединението на племето ни (осъществяването на националнитѣ и исторически задачи на народа ни).

„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“.

СЪЕДИНЕНИЕТО.

6. септемврий 1885 год. — 6.19. септемврий 1935 год.

На 19 септемврий се навършватъ 50 години отъ провъзгласяване на Съединението, между Северна и Южна България.

Берлинския конгресъ раздѣли освободения отъ черно робство български народъ, който, въ очакване на по-добри дни, преклони глава и се отдаде

на миренъ трудъ. Но... идеята за единенъ български народъ, дълбоко внедрена въ народната душа, разпали сърдцата и на 6. септемврий 1885 г. братята отъ дветъ страни на Балкана подадоха своитъ дѣсници за съединение въ единна и мощна млада България.

Когато народа иска, той мо-

же и никакви прѣчки, никакви жертви не сж въ състояние да го спрѣтъ.

Когато народа ще поиска да създаде мощна и единна морска България, никаква сила не ще бжде въ състояние да спре устремѣтъ на неговия, здравъ и бодъръ духъ.

ЕДНА ГОДИШНИНА.

Съ настоящиятъ брой двуседмичникътъ „Морски Прегледъ“ встъпва въ втората си годишнина.

Създаденъ въ време, когато сѣнката на черния кръстъ се бѣ надвесила надъ родния Черноморски брѣгъ. „Морски прегледъ“, издаванъ и поддържанъ съ скромнитъ срѣдства на група морелюбци, бѣ посрещнатъ съ насърчение отъ всички общественни срѣди и на 1 октомврий завършва своето едногодишно съществуване като изразителъ и проводникъ на усилията за осъществяване идеята за морско обновление на Родината.

Всѣкидневното постъпване въ редакцията на писма, съ молба за получаване на двуседмичника, е доказателство, че предначертаниятъ пѣтъ е правъ, сигуренъ и желанъ отъ обществото.

Постоянно увеличаващиятъ се тиражъ на „Морски прегледъ“ е указателъ за възпламеняване хвърлената искра, която вѣтърѣтъ на осъзнаване морската промисълъ ще разпа-

ли въ буйни факли, освѣтляващи морскитъ пѣтища за културно и стопанско преуспѣване на нацията.

Встъпвайки въ новата годишнина, „Морски прегледъ“ исказва благодарностъ на общественници и гражданство за указаната ободрителна и ценна морална подкрепа, и се надѣва, че и презъ настоящата втора годишнина, това насърчително морално подпомагане ще бжде на ново дадено и силно подчертано.

Редакцията на „Морски прегледъ“ исказва особенната си благодарностъ и на всички свои сътрудници, които, лишени отъ материални облаги, спомогнаха за списване на двуседмичника, и е увѣрена, че и въ бждеще, ръководени отъ възвишени чувства на дългъ за осъществяване предначертаната морска идея, тѣ ще продължаватъ, безъ заплащане хонораръ, да даватъ своето ценно сътрудничество.

„Морски прегледъ“ цели да създаде условия и просторъ за развитие на българскитъ

млади сили по пѣтя на все-странната морска мисълъ и творчество, свързани съ морето и Дунава.

„Морски прегледъ“ ще продължава и за напредъ да ратува за осъществяване на предначертаната при създаването си задача за морско обведение на българското племе.

„Морски прегледъ“ встъпва въ новата годишнина съ твърда вѣра, че съ общи усилия, ще продължава да крачи съ сигурни и твърди крачки напредъ, къмъ нови успѣхи и нови придобивки за морското дѣло.

Указаната морална подкрепа на меродавнитъ и ръководни фактори и благосклонното посрещане на двуседмичника „Морски прегледъ“ отъ всички слоеви на обществото, радва шепата морски труженници и имъ дава новъ импулъс за още по голѣмо старание и усърдие въ бждещата, преданна и неуморна работа за осъществяване, на великата идея: „Силна, обновена и обединена Велика България граничаща на три морета“!

МОРСКА МИСЪЛ

НАШАТА УЯЗВИМОСТЪ ОТЪМЪ ЧЕРНО МОРЕ.

Черно море макаръ и свързано съ свободнитъ Бъло и Срѣдиземо морета, винаги е било повече или по-малко едно затворено море за военнитъ флоти. Влиянието на силнитъ морски държави никога не се е упражнявало напълно въ него, защото владѣщия протоцитъ всѣкога е спъвалъ и намалявалъ това влияние. Неговитъ води, съ малки изключения, никога не сж били свободни за цѣлата морска сила на извънъ черноморскитъ държави, затова, по брѣговетъ му въ много минали войни не сж се развивали военни действия отъ голѣмъ мащабъ. И обратно, когато това море, макаръ за малко, е ставало свободно за голѣмитъ флоти, тукъ се развивали дѣйствия отъ решающе значение за изхода на борбата (Кримската война).

По тия причини, държавитъ граничащи на това море, се чувстватъ винаги относително запазени отъ ударитъ на можщитъ флоти на голѣмитъ морски държави и следователно, сж слабо уязвими откъмъ морето. Заслонени така отъ непроникимостта на протоцитъ, черноморскитъ държави проявяваха въ миналото слаба военно-морска дейностъ, поддържаха незначителни морски сили, и се развиваха съ една морска инертностъ, която ги правеше не до тамъ опасни една за друга. Поради особеното положение на Черно море, тия държави съ изключение на Русия, не поставяха на морскитъ си сили голѣми цели за достигане. Тѣхната задача въ общия планъ за отбрана на страната бѣше второстепенна. Това самсчуство на неуязвимостъ откъмъ морето бѣше, е и сега особено силно у насъ. На него се дължи онова безгрижие относно отбраната ни отъ къмъ море. Ние и сега не съзираме опасността отъ тамъ, смѣтайки, че щомъ до сега, въ толкова войни никой сериозно не ни е застрашилъ нѣма основание да се страхуваме и за въ бждеще.

Последната война, обаче, измѣни коренно това положение въ черноморския басейнъ. Уголѣмена до голѣми размѣри Румѣния стана полувелика сила. Политическото ѝ значение въ Европа се увеличи, а морскитъ ѝ стремежи и интереси надскочиха брѣговетъ на Черно море. Възродена Турция съзна въ пълния смисълъ голѣмото и свѣтовно значение на протоцитъ и е решила, не

само да ги запази въ условно владѣние за себе си, както ѝ повелява Лозанския договоръ, а да затвърди своето владѣние надъ тѣхъ всестранно и на вѣчни времена. Това обстоятелство я принуди къмъ създаване своя морска сила, която да ѝ осигури постигане на горната целъ.

Пресъздаваща се Русия, въпрѣки всичкитъ ѝ усилия да търси нови свободни пѣтища изъ ледоветъ на Северното Бъло море, вижда, че най-късия и удобенъ пѣтъ за нея, остава все пакъ тоя презъ протоцитъ.

По-вече отколкото кога и да е въ миналото, черноморския басейнъ е мѣсто където се кръстосватъ голѣми интереси и влияния на черноморски и извънъ черноморски държави.

Морското съперничество на Черноморскитъ държави отъ день на день расте (като изключимъ разбирасе България), а това неминуемо води къмъ важни събития за които ние далечъ не сме готови.

Днесъ положението въ Черно море вдѣхва сериозни опасения за нашия свободенъ икономически животъ и за нашата отбрана, защото:

1. Румѣнскитъ флотъ е достатъчно силенъ да прекъсне въ единъ бждещъ конфликтъ всѣкакъвъ економически животъ на нашето крайбръжие, и да ни откъсне по море отъ останалия свѣтъ.

Неговото непрекъснато засилване ще му даде достатъчна възможностъ да предприеме сериозни операции по нашия брѣгъ. Следователно, ние сме уязвими и отъ най-слабия за сега флотъ въ Черно море, Румѣнския.

2. Руския черноморски флотъ въ миналото не е билъ го-слабъ отъ днешния и е могълъ винаги съ успѣхъ да проведе една акция по нашето крайбрежие. Но поради това, че той бѣ частъ отъ въоръжената сила на една наша освободителка, никога не е билъ опасенъ за насъ, напротивъ, често сме се осланяли на него. Царския руски флотъ изобщо бѣ неактивенъ. Обаче, болшевишкия черноморски флотъ трѣбва да се очаква, че ще бжде единъ дрзко активенъ флотъ. Той не е вече флотъ на една наша освободителка и може да се предполага, че срещу насъ ще дѣйствува съ особено остъръвлечие. Руския флотъ за сега е най-силния въ Черно море,

за въ бждеще сигурно ще си остане такъвъ, затова отъ него трѣбва да се очакватъ най-сериозни действия. Неговото влияние върху евентуални действия по Добружанския и Тракийския операционни театри ще бжде несъмнено голѣмо. Ясно е, че уязвимостта ни отъ него, при сегашното състояние на нашата отбрана е крайно чувствителна и голѣма.

3. Турскитъ флотъ днесъ е значително засиленъ. За бждеще вѣроятно ще бжде по-мошенъ въ стремежа си да съперничи на руския. Въ миналото, въпрѣки абсолютното си превъзходство надъ нашия флотъ, той не прояви никаква активностъ, даже допусна да бжде атакуванъ отъ нищожния нашъ флотъ. Впрочемъ, флотътъ на Абдулъ Хаида не можеше да бжде другъ. Не такъвъ ще бжде флотътъ на Кемалъ Ататюркъ. Последния се пресъздава въ единъ модеренъ и активенъ флотъ, годенъ за смѣли действия. Отъ него слѣдва да се очакватъ операции посмѣли отъ тия при Шаръ-коѣй.

При съвмѣстни враждебни действия на черноморскитъ ни съседи срещу насъ, положението ни още повече се утегчава.

Съ конвенцията за проливитъ отъ 1923 година, всѣки моментъ флотътъ на кой и да е отъ морскитъ ни съседи може да се засили съ флотъ равенъ на най-силния въ Черно море. Естествено, така засиления флотъ ще бжде въ състояние да предприеме действия срещу нашето крайбръжие отъ сждбоносно значение.

При враждебна за насъ Турция, ние сме уязвими отъ флота на коя да е морска сила, и по нашето крайбръжие могатъ да се развиятъ операции въ голѣмъ мащабъ.

Срещу всичкитъ тия морски сили, който всѣки единъ отъ нашитъ съседи може по най-незначителния поводъ да хвърли върху нашата източна граница, ние по договорни ограничения нѣмаме срѣдства да се противопоставимъ.

Нашата полицейска охрана на брѣга, естествено не е въ състояние да предотврати една сериозна акция по крайбръжието на който и да е отъ черноморскитъ ни съседи. Лесната ни уязвимостъ отъ тамъ ще дразни апетита на вѣроятнитъ ни врагове за лесни успѣхи и сигурно крайбръжието ни ще бжде предметъ на множество вражески напа-

дени отъ най-разнообразенъ характеръ.

Призрактъ на една нова война все по-вече и по-вече се очертава. Въоръженията на победителитъ и специално на нашитъ съседи далечъ надхвърлятъ миролюбивитъ имъ изявления. Многобройнитъ пактове за „запазване мира“ въ разнитъ части

на Европа, не сж нищо друго освенъ бждещи групировки за военное сътрудничество.

Предъ инстинкта за самосъхранение, Германия отхвърля военнитъ клаузи на Версайския договоръ. Австрия и Унгария сж на път да ги катурнатъ.

Време е и ние да се освободимъ

отъ ограничения и запрещения на военнитъ клаузи на Нойския договоръ, защото имаме достатъчно основание и право за това. Основанието е преди всичко въ тая постоянна мѣняваща се въ наша вреда обстановка въ Черно море и въ морскитъ въоръжения на нашитъ съседи.

В. Пѣевъ.

ИТАЛО-АБИСИНСКИЯТЪ ВЪПРОСЪ И ЕВРОПЕЙСКИТЪ МОРЕТА.

Днесъ Европа е поставена предъ нови изпитания. Свѣтовния миръ е отново заплашенъ. Обществото на народитъ, отслабнало съ излизането на Япония и Германия, губи постепенно своя авторитетъ. Задъ международниятъ и общественъ моралъ изпълватъ най-разнообразни егоистични намѣрения — печално послѣствие на Версайлъ, Ньой и Севъръ.

Следъ несъгласието на тристранната конференция въ Парижъ, тъй чувствителния за европейското равновесие Абисинския въпросъ, остава наново неразрешенъ. Англия оповѣсти за нуждата отъ економически санкции спрѣмо Италия — затварянето на Суецкия каналъ — следъ което послѣдва усиление на базитъ и ескадритъ и въ Срѣдиземното море. Испания сжшо взема редица укрепителни мѣрки на Балеарски-

тъ острови и крайбрѣжието около Гибралтаръ. Центъра на вниманието се измѣства. Въ тоя моментъ Срѣдиземно море започва да очертава контура на единъ първостепененъ всененъ театъръ, което обстоятелство налага по внимателно и по обективно разглеждане.

Проекта за економичнитъ санкции, въ сжщностъ е такъвъ за економичната блокада на Италия, прекъсвайки три главни посоки на сношението ѝ съ външния свѣтъ: Суецъ, Гибралтаръ и Дарданелитъ.

г. Балдуинъ на 23 ноемврий 1934 год. направи декларация въ събраниято на английскитъ консерватори въ Глазговъ, че никога английскитъ флотъ не ще вземе участие въ въоръжената блокада на една страна, ако Съединенитъ Щати не участватъ. Обаче, единъ специаленъ американски законъ откланя

по абсолютенъ начинъ подобно участие, отъ което следва да се мисли, че Англия трудно ще предприеме нѣщо спрѣмо Италия.

Усилването на английскитъ бази и ескадри въ Срѣдиземно море, предлага като фактъ, доста възможности.

Затвореното и сравнително тѣсно по размѣри Срѣдиземно море ще има значително влияние върху характера на техническото въоръжение и начина на една борба на море, ако евентуално до такава тукъ би се прибѣгнало. Близостта на различнитъ френски, английски и италиански бази и преплетеността на неизмѣннитъ комуникационни линии, не могатъ да не се иматъ предвидъ. Днесъ брѣговата артилерия стреля на разстояние до 40 километра. Въ Срѣдиземно-морския басейнъ истрѣбителитъ сж най-мощ-

КАРТА НА СРѢДИЗЕМНОМОРСКИЯ БАСЕЙНЪ.

ни и развиватъ най-голяма скоростъ (до 40 мили въ часъ); подводниците сж многобройни; самолетитѣ и хвърчащитѣ лодки иматъ най-голямъ районъ на действие. Морската стратегия се водизмѣня. Въ една война въ Срѣдиземно море—война, която ще доведе до блокадата на Италия, ще бжде война изключително между истрѣбители, торпедоносци, подводници и самолети.

Съгласно едно французско мнение тукъ Англия, независимо отъ превъзходството си въ голѣми кораби, ще бжде поставена въ чувствително неблагоприятно положение: Гибралтаръ ще се справи по-трудно съ задачата си; Малта е притисната между италиански и французски бази на Сицилия, Либия и Тунисъ; а стратегическата артерия на Британската империя Гибралтара—Суецъ, ще бжде изложена на ударитѣ на многобройнитѣ торпедоносни флотилии и ята самолети.

Имайки това предвидъ, английското адмиралтейство, още отъ 1933 г. започна организацията на нови бази въ Срѣдиземно-море.

Предвидено бѣше постройката на пристанище въ Кайфа—дебуше на нефтения тръбенъ проводъ отъ Мосулъ до морето, а презъ 1934 г. устройството на бази въ Аката на Червеното море и на о-въ Кипъръ.

Испания, външната политика на която е основана върху принципитѣ на О. Н. и съглашението ѝ съ Англия, Франция и Италия, не може да бжде пренебрѣгната, най-вече съ присъствието ѝ до Гибралтаръ и на Балеарскитѣ острови въ Срѣдиземно-море.

Вѣроятно, съ целъ за зачитане неутралитета ѝ, тя ще вземе необходимитѣ мѣрки, редица отъ които вече сж извършени: организиране и усиление отбраната на Балеарскитѣ острови, постоянното стационариране на два бойни кораба на о-въ Ибица, и усиление гарнизонитѣ въ Андалузитѣ.

Германия мълчаливо се въоръжава. Отъ денъ кога се спушна на вода линейния корабъ „Дойчландъ“, Франция предприе редица мѣрки, като усили втората ескадра въ Брестъ за смѣтка на първата

въ Тулонъ. Шербургъ, който бѣше изоставенъ следъ Свѣтовната война, добива наново значение, като аванпостъ въ Атлантически океанъ. Постройката на линейнитѣ кораби „Дюнкеркъ“ и „Страсбургъ“, е сжщо последица отъ морското въоръжение на Италия (35,000 тон. лин. кораби) и Германия. Презъ месецъ Мартъ, атлантическата ескадра бѣше увеличена съ нови кораби. Французитѣ заявяватъ, че преди Германия да учетвори своя флотъ, атлантическия французки флотъ ще бжде значително подобренъ и достатъчно увеличенъ за да се справи съ него.

Абисинския въпросъ, е само една уловка, една причина за трѣскавото морско въоръжение на силитѣ. Срѣдиземно море наново добива своето преимущественно значение. Балканскитѣ протоци, Дарданелитѣ и Босфоръ, при предстоящото разклащане на мирътъ неминуемо ще наложатъ своето географско значение, а ние българитѣ сме твърде близко до тѣхъ.....

Б. Роговъ.

ИТАЛО-АБИСИНСКИЯТЪ КОНФЛИКТЪ И СТРАТЕГИЯТА НА АНГЛИЯ.

Читателътъ, непознаващъ военноморскитѣ, политически и стратегически проблемѣ на Великобритания, съ право е въ недоумение отъ зачестилитѣ многобройни съобщения на пресата за раздвижване на английски бойни кораби въ Срѣдиземно море, затварянето на Гибралтаръ, укрепаването на Малта и пр. Въ какво се състои работата? Защо сж всички тѣзи бързи мѣрки? Какво се крие подъ тоя толкова внезапно и единодушно обхваналъ Англия стремежъ за запазване престижа на Обществото на Народитѣ и нейното заявяване, че завладѣването на Абисиния, одобрено отъ великитѣ държави, би значило откриване нови етапи за беззаконни грабежи?

Състоялата се презъ 1922 год. въ Лондонъ конференция, на която участвували министъръ-председателитѣ на Австралия, Нова Зеландия, Южна Африка, Канада, Ню-Фаундлендъ и Ирландия, въ съответствие съ стопанскитѣ изисквания и произтичащитѣ отъ тѣхъ насоки на външната политика, е формулирала съвременната морска стратегия на Англия, която се изразила въ пълно господство и абсолютна безопасност на морскитѣ артерии, съединяващи разпрѣснатитѣ и раздѣлени части на Британската империя въ едно икономическо и политическо цѣло.

Ръководната задача на морскитѣ

въоръжени сили, цели запазване на това неоспоримо господство по тия артерии, на първо мѣсто най-важнитѣ отъ тѣхъ—великия пътъ за изтокъ, особено въ оня неговъ участъкъ, който пресича Срѣдиземно и Червено морета, съ съединяващото ги звено—Суецкия каналъ, имащъ изключително стратегическо значение на най-уязвимъ районъ за жизненитѣ интереси на Великобритания. Тоя каналъ е централенъ плацдармъ за съсредоточаване и прехвърляне морски и сухопътни войски въ заплашванитѣ сектори на колониалнитѣ владения на империята.

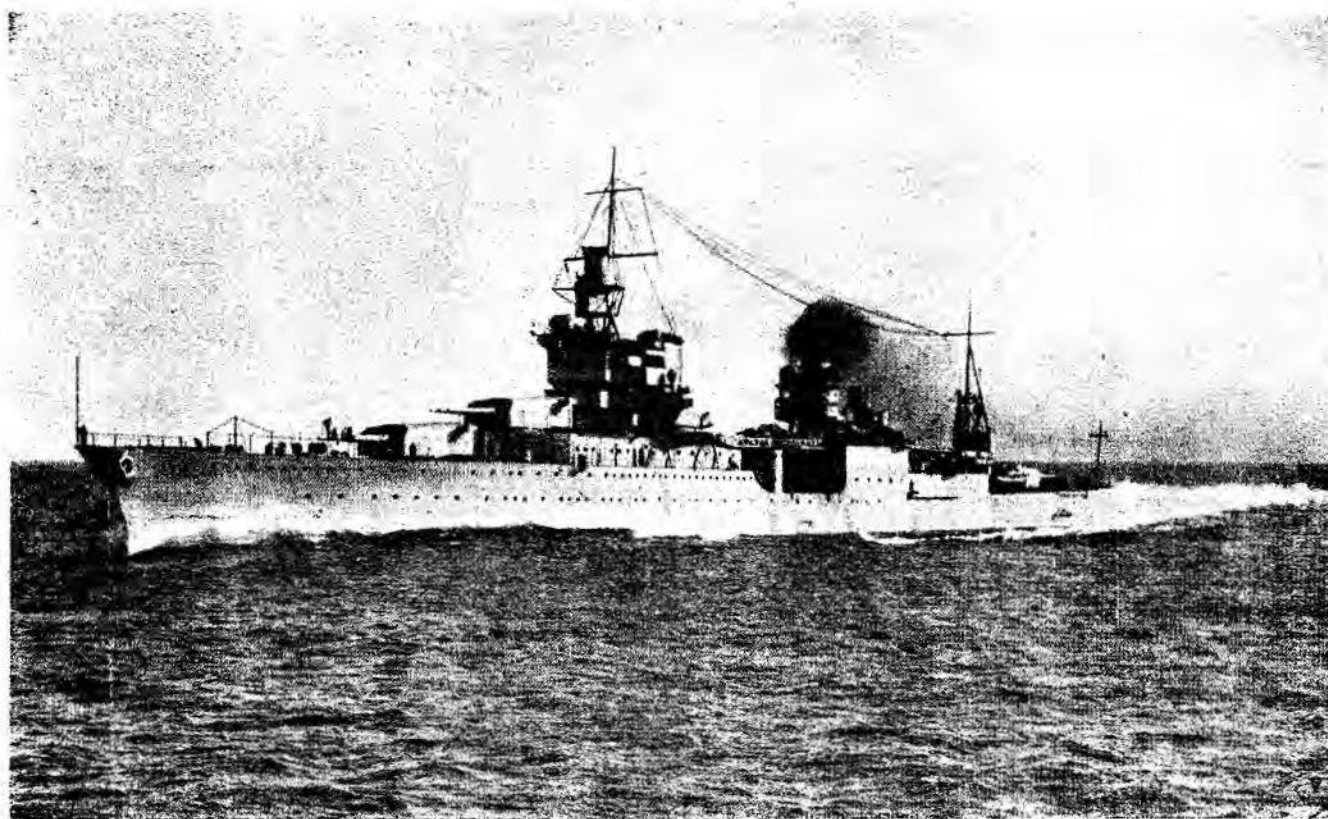
Това решение на конференцията бѣше потвърдено съ още по-голяма сила въ състоялата се втора такава презъ 1926 г., когато историята и опитътъ отъ Свѣтовната война бѣха напълно изучени и положението въ района на Суецкия каналъ бѣше представено до висша степенъ застрашено.

Паметната „Суецка експедиция“, слабо и лошо организирана отъ Турция, едва не провали, въ самия разгаръ на великата война цѣлата сложна постройка на британската стратегия, основана почти изключително на пълното владение на канала. И ако Англия тогава не бѣ удържала Египетъ на своя страна, трудно би било да се предскаже какъ би завършила тази експедиция. Какво ще бжде тогава, ако при

тия условия, на брѣга на Червеното море въ сѣдство съ Египетъ (напр. Абисиния), изникне каква да е друга силна и добре организирана държава?

За Англия това би било равносилно съ положението, на хванатъ за гърлото човѣкъ, тъй като всички нейни интереси и нейната боева мощъ се намиратъ въ права зависимостъ отъ държавитѣ, заемащи околноститѣ на Суецкия каналъ и брѣговетѣ на Червеното море, представляващи резервуари, отъ които въ английскитѣ артерии протичагъ жизнени сокове: нефтъ, цинкова руда, олово, медъ и пр., а сжщо и грамадно количество сурови и хранителни припаси.

Поменатата политическа директива, взета и на дветѣ конференции, преминала презъ генералния щабъ на сѣднитѣ кралства, се изрази въ следната стратегическа дилема: „Осигуряването на господството надъ Суецкия каналъ, се обосновава отъ три положения: най-първо, господство надъ Срѣдиземно и Червено морета, съ помощта на съответствующата дислокация на морскитѣ и въздушни сили; второ—завладяване всички важни стратегически райони на сушата или подчиняването имъ подъ английско влияние; и трето—недопускане да се образува въ района на канала и Червеното море какъвто и да било силенъ полити-

ИТАЛИАНСКИЯ КРЪСТОСВАЧЪ „ALBERTO DI GIUSSANO“

Построенъ презъ 1930 год. - дължина 169·3 мерта, шир. - 15·5 м., газене - 4·4 м. водоизмѣстване - 4975 тона, скоростъ - 38 мили. Вѣоръжение: осемъ 15·2 см. орджия; шестъ 10·2 см.; противовѣздушни - 4 - 37 мм. и 4 - 13 мм.; 4 торпедни тръби калибъръ 533 мм.; 2 самолета.

чески организъмъ, който би заплашилъ свободния пѣтъ на британското влияние надъ него. Стратегията отдѣли особено внимание на въпроса за окупацията на Египетъ, господството надъ който е единственната гаранция за запазване контрола върху канала. При това се подчертава неговото централно положение по отношение на всички важни английски колонии; отъ него като отъ центъръ по радиуситѣ се насочватъ главнитѣ направлениа къмъ Индия, Южна Африка, Австралия и Централна Азия.

Египетъ, разположенъ между две морета и дветѣ части отъ свѣта, се намира на половина отъ най-главния пѣтъ между Източна Канада (Америка) и Нова Зеландия, и изпълнява ролята на „стратегически коридоръ“.

Освенъ това, стратегически Египетъ се явява като естественъ плацдармъ, където се кръстосватъ въздушнитѣ пѣтища между Европа, Азия, Африка и Австралия и като централна позиция на Великобритания, за нейното военно-политическо внимание, откъдето войскитѣ могатъ да бѣждатъ най-бързо и лесно прехвърлени въ който и да е пунктъ на земното кълбо, където за интереситѣ си Англия би трѣбвало да се намѣси съ вѣоръжена

сила. Но, господството надъ Египетъ преди всичко се обуславя отъ господството надъ Палестина, заемаща по отношение на Суецкия каналъ решающе флангово положение.

Окупацията, следователно, на последната отъ коя да е друга държава, враждебна на Англия, би поставила въ опасностъ английското влияние въ Египетъ и би създадо опасна обстановка на най-важниятъ участъкъ отъ великия морски пѣтъ за изтокъ. — Затова именно английскиятъ генераленъ щабъ е опредѣлил Палестина за база на своитѣ вѣоръжени сили, целейки съ това да предотврати евентуалния натискъ надъ канала. Съ сѣщата целъ, за отразяване нападенията, бѣха създадени отъ сѣщата инстанция следнитѣ държави: — Трансйордания и Хеджасъ, чието назначение е да образуватъ, заедно съ Палестина, буферъ, отбраняващъ канала откъмъ сушата и пресичащъ проникването на французското влияние отъ Сирия и Египетъ.

Все сѣ сѣщата целъ, въ близостъ на уязвимия районъ е сѣсрѣдоточенъ силния флотъ на Малта.

Остава да се разреши сега още една задача, не по малко важна, а именно: осигуряване абсолютна безопасностъ на канала и откъмъ страната на Индийския океанъ. Тукъ

стратегията се обосновава на две решения: 1) **Чисто военни** — пълно господство на постѣпитѣ къмъ Червено море и 2) **Политически** — постепенно подчинение подъ своето влияние на районитѣ, опиращи се на сѣщото.

При входа на Червеното море Англия владѣе островитѣ Перимъ, Сонамъ и могщата база — Адень. По-голѣмата частъ отъ Западното крайбрѣжие е въ нейни рѣце. (Египетъ и англо-египетскиятъ Суданъ). Подъ него следва италианска Еритрея, а задъ нея французска Сомалия съ пристанището Джибути и накрая британска Сомалия. Важна позиция на това мѣсто зема Абисиния, британскиятъ протекторатъ надъ която напълно би гарантиралъ господството въ този районъ, обстоятелство, което е взето подъ внимание въ стратегическитѣ задачи на английския генераленъ щабъ, и безъ осъществяването на което, осигуряване безопасността на канала не може да се счита напълно. Ролята на Абисиния по отношение на Египетъ, разглеждана стратегически, би била аналогична на тази на Палестина.

На противоположния брѣгъ — източното крайбрѣжие, сѣ разположени арабскитѣ държавици Хеджасъ, Асиръ и Йеменъ, въ който населението е изключително подъ англий-

ско влияние. Тукъ англичанитѣ подклаждатъ изкуствено взаимна вражда между отделнитѣ държавици, благодарение на което и до днесъ сж напълно осигурени отъ нежелателното за британската империя сбразуване на общъ политически организъмъ.

Задитата на подспитиѣ къмъ канала откъмъ Индийския океанъ, лежи върху съединенитѣ сили въ Адень и източно индийската британска ескадра, базираща се на о-въ Цейлонъ. Франция и Италия държатъ тукъ само станции.

Цѣлата съвокупностъ отъ военно и военно-морски, политически и стратегически обстановки, създадени отъ Англия въ района на Червено-Суецкия коридоръ, позволява на сжщата да счита своитѣ интереси въ този районъ достатъчно осигурени. Това, въ близко минало се подкрепяше още и отъ неискренитѣ отношения между Франция и Италия.

Изостренитѣ отношения между дветѣ силни срѣдиземноморски държави и тѣхното взаимно съперничество по морскитѣ въпроси, значително облекчи задачата за господството на британския флотъ въ Срѣдиземно море, респективно, осигуряване надлъжния пътъ за изтокъ (Гибралтаръ, Малта, Суецъ), като за въроятенъ противникъ се е смѣтала Франция. Задачата на френския флотъ въ Срѣдиземно море се свежда къмъ запазване напрѣчнитѣ пътища между Франция и Африка и флангово нападение на надлъжния английски пътъ. Французкия адмиралски щабъ е смѣталъ за въроятни противници британския и италианския флоти. Римъ, въ своята морска задача е ималъ предвидъ поставянето на преграда срещу неприятелския французки флотъ, съ което искалъ да предотврати достъпа му въ източната частъ на срѣдиземноморския басейнъ. Маневритѣ на италианския флотъ, произведени въ 1924 год. цѣлѣха именно това, да се уясни възможно ли е при една война, Италия да се снабдява съ сурови материали и сѣстни продукти отъ Мала Азия, Черно море и Триполи, недопускайки въ тая частъ на морето французски военни кораби.

Англичанитѣ ловко използваша развитата се по тая начинъ военно-морска политическа обстановка.

Имайки предъ видъ французката корабостроителна и авиационна програми, ценящи създаването на силечъ подводенъ и въздушенъ флоти, заплахващи найния надлъженъ пътъ, Англия побърза да сближи Италия съ Испания. Това доведе до напояването между тѣхъ морско съглашение, споредъ което, всѣко морско предприятие въ тѣзи държави трѣбвало да се прокара въ съгласие помежду имъ, дори и до разра-

ботката на корабостроителнитѣ програми. И макаръ, че испанския флотъ отделно да не представлява особена опасностъ за французкитѣ сили, при едни съвмѣстни действия съ италианцитѣ, би могълъ сериозно да услужи положението на французкия флотъ, особено като се взематъ подъ внимание перспективитѣ въ морско отношение, които Лондонъ откри на Мадридъ. Тѣга бѣше една умна и ловка маневра, осигуряваща за дълго още господството на Англия надъ Срѣдиземно море съ най-малко загуби на собствени сили.

Характерно е, че Лондонъ, засилвайки стратегически „Сюзния“ италиански флотъ, не забрави да преосигури себе си, като сключи съглашение съ Югославия и Гърция относно развитието на тѣхнитѣ морски сили.

Задната мисль на това съглашение се заключава въ това, че интереситѣ на Югославия и Гърция, по цѣль редъ причини сж противоположни съ тия на Италия.

Създаденото по такъвъ начинъ международно военно-морско, политическо и стратегическо положение въ Срѣдиземноморския и Червеноморския басейнъ, осигури на Англия господствующе положение по продължение на цѣлия великъ източенъ пътъ отъ Ламаншъ до Сингапуръ.

Но изведнѣжъ, съвсемъ неочаквано, иѣкаква дръзка ржка разбърка всички сложни и преплетени английски стратегически плънове.

Берлинъ . . . неговото войниственено настроение, влизането му като пълноправенъ членъ на международната сцена, обърна всичко наопаки. Натегнатитѣ отношения между Франция и Италия се изгладиха моментално; иѣщо повече, тѣ неочаквано се превърнаха въ приятелски. Политическитѣ и стопански отстъпки на Парижъ и неговитѣ африкански владения, и особено по западното крайбрежје на Червено море, съгласието на Римъ да не претендира за господство на италианския флотъ въ западната частъ на Срѣдиземно море, — изгладиха съвършено отношенията. Това франко-италианско съглашение се яви като чувствителенъ ударъ за англичанитѣ. Огъ двата противоположни края на важния участъкъ въ свѣтовната британска артерия за изтокъ (Гибралтаръ — Адень), внезапно се появи опасностъ, заплашваща английското господство. Франко-италианско-испанската морска коалиция представлява отъ себе си доста внушителна сила даже и противъ Англия, сила, състояща се отъ 12 линейни кораби, (6 французски, 4 италиански и 2 испански) и плусъ внушителната цифра мощни подводници, кръс-

тосвачи, минни и въздушни сили.

Ето опасността отъ северната страна. Но и южната? Не по-малка е опасността отъ италианската експедиция въ Абисиния.

Понягънъ страхъ обхваща Англия, понягънъ е и откритиятъ замисль, изказанъ въ английскитѣ вестници: „Завоеванието на Абисиния, подобрено отъ великитѣ сили, влизащи въ Обществото на Народитѣ, би означавало откриване на нова ера на беззаконни грабежи“ . . .

Разрушава се сложната сграда на свѣтовната английска стратегия, но Англия ще намѣри пътъ отново да я подкрепи.

В. Паспалеевъ.

ВОЕННИТѢ ПРИГОТОВЛЕНИЯ НА АНГЛИЯ ВЪ БАСЕЙНА НА СРѢДИЗЕМНО МОРЕ.

Въ Англия смѣтатъ че е възможно военното стълкновение съ Италия.

Въ Лондонъ най-големата сензация е прехвърлянето на британския флотъ отъ английскитѣ води въ Срѣдиземно море. Сега срѣдиземноморската ескадра включва въ себе си почти цѣлия флотъ на метрополията, въ чието число влиза и най-големия корабъ на свѣта свръхъ дреднаута „Худъ“.

Голѣмото превъсходство на британскитѣ морски сили надъ италианскитѣ е съвършено осигурено.

По рано сжществуваше опасностъ, че въ случай на война съ Италия, Малта може да бжде завзета преди пристигането на подкрепления отъ Англия. Сега острова е застрашенъ изключително отъ въздуха, но и противъ това се взематъ мѣрки.

Въ Лондонъ предполагатъ че е възможно, италианскитѣ войски, съсрѣдоточени въ настоящия моментъ за настѣпление въ Абисиния да бждатъ прехвърлени срещу Суданъ и Египетъ.

Допуска се сжщо, че италианцитѣ може да се опитатъ и стоварятъ десантъ въ Палестина, срещу което сжщо сж взети мѣрки: въ Хайфа сж съсрѣдоточени значителни морски сили, особено поради това че въ този градъ излиза мосулския нефтопроводъ.

Англичанитѣ разчитатъ, че въ случай на война, Турция ще имъ окаже помощъ съ сухопътнитѣ си сили.

Въ Гибралтаръ.

Населението на Гибралтаръ е официално предупредено, че може да настѣпятъ обстоятелства, при които освѣтлението на града ще трѣбва да бжде загасено.

В. Паспалеевъ.

Водниятъ превозъ е 20% по евтинъ отъ желѣзопътния и 60% отъ коларския.

ВЕНЦ-МОРСКА ИСТОРИЯ

ПРОМЪКВАНЕТО НА „ГЪОБЕНЪ“ И „БРЕСЛАУ“ ВЪ ДАРДАНЕЛИТЪ

Въ навечерието на Свѣтовната война двата нѣмски кръстосвача „Гъобенъ“ и „Бреслау“ останали изолирани въ Сръдиземно море, обкржжени отъ противници, разполагащи съ много, по-мощни и всѣкакъ типъ кораби.

На 2 августъ 1914 год., къмъ 19 часа двата кръстосвача влѣзли въ италианското пристанище Месина, за да попълнятъ запаситѣ си отъ гориво. Следъ вземането на пълненъ товаръ въглища, двата кръстосвача на 3 августъ къмъ 1 часа напуштатъ незабелязано пристанището и минавайки северно отъ Сицилия, излизатъ въ открито море. Сжщия денъ къмъ 21 часа корабитѣ се раздѣлятъ и се насочватъ: „Бреслау“ къмъ Бона, а „Гъобенъ“ къмъ Филипвилъ, на северния французски африкански брѣгъ. На 4 августъ къмъ 4 часа заранята двата кръстосвача достигнали и бомбардирани горнитѣ пунктове (войната между Франция и Германия била обявена на 4 августъ въ 0 часа), и следъ набѣгъ на западъ, наново заобиколили о-въ Сицилия и въ 7 часа на 5 августъ се завърнали въ Месина.

Френското командване още на 2 августъ въ 2 часа получило донесение отъ Бизертъ, че около носъ Бонъ се намиратъ нѣмски кораби и наредило, да бждатъ задържани транспортитѣ готови да потеглятъ отъ Алжиръ за Франция.

На 3 августъ 6 часа заранята френския флотъ излиза отъ Тулонъ съ заповѣдь, да срещне нѣмскитѣ кораби и съ получаване известие за обявяването на войната да ги атакува и потопи. Този флотъ обаче, вмѣсто да се насочи къмъ Сицилийския каналъ, за да пресѣче пътя на отстъпление на нѣмскитѣ кръстосвачи къмъ изтокъ, билъ отправенъ въ 3 колони и скоростъ 12 мили къмъ Балеарскитѣ острови, на паралела на които получилъ донесението за бомбардировката на северното африканско крайбрежие.

Въ 18 часа на 4 августъ, командващиятъ английската сръдиземноморска ескадра получилъ категорична заповѣдь, да спазва строго неутралитета на Италия, и смѣтналъ за невъзможно минаването на Месинския протокъ, както за английски, така и за нѣмски военни кораби. Споредъ него нѣмцитѣ, които напуснали Месина, е трѣбвало да минатъ северно отъ Сицилия и за

да ги срещне, достатъчно било да запази отъ западъ каналитѣ ололо този островъ.

Една английска ескадра бронирани кръстосвачи била изпратена при Отранто съ задача, да попрѣчи на евентуалното излизане на австрийския флотъ.

Въ 19 часа на 5 августъ, английския адмиралъ получилъ съобщение, че Дарданелитѣ сж минирани и всички фарове угасени, отъ което заключилъ, че нѣмскитѣ кръстосвачи нѣма да влѣзатъ въ тѣхъ.

На 6 августъ 18 часа „Гъобенъ“ и „Бреслау“ напуснали Месина, и покрай Калибрия, движейки се въ териториалнитѣ води на Италия, насочватъ курсоветѣ си, като че ли искатъ да влѣзатъ въ Адриатическо море, преследвани отъ единъ английски лекъ кръстосвачъ, на когото не прѣчили да прави донесенията си.

Достигайки носъ Сило, нѣмскитѣ кръстосвачи рѣзко промѣнятъ посоката на движение и съ пълна скоростъ се насочватъ къмъ Матапанъ, като съ радиостанциитѣ си попрѣчватъ на английския кръстосвачъ „Глочестеръ“ да донесе за промѣна посоката на движение. Следъ кратка артилерийска схватка, нѣмскитѣ кораби успѣватъ на 7. VIII заранята да сжсжатъ контакта съ кръстосвача.

Едва въ 1 часа следъ полунощъ на 8 августъ 3 английски линейни кръстосвача, се отправили отъ Малта съ захъснение около 24 часа въ преследване на нѣмскитѣ кораби.

Следъ престой отъ 40 часа въ Цикладскитѣ острови „Гъобенъ“ и „Бреслау“ на 10. августъ 21-часъ влѣзли въ Дарданелитѣ, до което време английскитѣ кораби, усилено ги търсели въ югозападната частъ на Егейско море.

Това безпрепятствено промѣкване на нѣмскитѣ кръстосвачи въ Дарданелитѣ, француззи и англичани отдаваха на голѣмата имъ скоростъ. Днесъ обаче, се знае, че „Гъобенъ“ не е билъ въ състояние да поддържа за по-дълго време, дори и една скоростъ отъ 18 мили. Увеличаване скоростта за сжсжане контакта съ английския лекъ кръстосвачъ на 7. августъ е било временно.

Успѣшното промѣкване на двата нѣмски кръстосвача показва какъво голѣмо значение има подвижността на морскитѣ сили, макаръ и много слаби, и ловкостта на единъ командващъ да се приспособява при всички непредвидени случаи.

П. Миларовъ.

ТОРПЕДИРАНЕТО НА АВСТРИЙСКИЯ БРОНЕНОСЕЦЪ „ВИЕНА“ ОТЪ ИТ. ТОРПЕДЕНЪ КАТЕРЪ № 9

Вечерта на 9 декемврий 1917 год. двата италиански торпедомосеца „П. Н. 9“ и „П. Н. 11“, съ по единъ торпеденъ катеръ на влекало: № 9 и № 13, излѣзли отъ пристанището на Венеция и посрѣдъ гжста мъгла се насочили за дѣйствиетъ къмъ австроунгарскитѣ брѣгове.

Достигайки Триестския заливъ торпедоносцитѣ отдала влекалата. Освободенитѣ торпедни катери бързо се отправили къмъ северния край на вълнолома, отъ който почвалъ бонъ отъ 7 дѣбели стоманени вжжета, заграждащи входа на пристанището Триестъ. Въ последното стояли на котва австрийскитѣ бронирани кораби, „Виена“ и „Будапеща“. Следъ двучасова усилена работа съ хидравлически ножици, въ препятствието билъ отворенъ проходъ, презъ който торп. катери незабелязано се промѣкнали въ пристанището.

Следъ двадесетъ минутно търсене торп. катеръ № 9 открива на разстояние 200 метра тъмния силуетъ на „Виена“, а № 13 600 метра северно, забелязва „Будапеща“. Двата катера се насочватъ за атака: № 9 къмъ „Виена“ и № 13 къмъ „Будапеща“.

Торпедния катеръ № 9 отъ близко разстояние изстрелялъ две торпеда, които едно следъ друго попаднали почти на едно и сжщо мѣсто на „Виена“. Кораба се взривалъ и започналъ да потъва. Изстрелянитѣ отъ кат. № 13 две торпеда минали покрай „Будапеща“ и се взривали въ брѣга. Следствие създадената паника и подъ прикритието на гжстата мъгла, торпеднитѣ катери невредими се измъкнали отъ пристанището и на следния денъ, 10 декемврий къмъ 7 часа заранята се завърнали въ Венеция.

Контакта съ торпедоносцитѣ презъ нощта билъ загубенъ. Последнитѣ 30 минути следъ взривоветѣ останали предъ пристанището въ очакване да взематъ на влекало торп. катери, обаче били открити отъ прожектори и обстрелвани отъ артилерия бързо се отдалечили, като не дочакали катеритѣ и не узнали нищо за тѣхната сѣдба.

Едва когато навлѣзли въ своето минно заграждане, торпедоносцитѣ видѣли катеръ № 9 и по радиото узнали, че № 13 се завърналъ вече въ Венеция.

П. Миларовъ.

МОРСКИ ВЕСТИ

СПАСЯВАНЕ ОБСЛУГИТЪ НА ПОТЪНАЛИТЪ ПОДВОДНИЦИ.

Честитъ катастрофи съ подводници следъ войната обърнаха вниманието на отговорнитъ фактори върху въпроса за тяхното бързо изваждане изъ дълбинитъ на морето.

Спасяване обслугитъ на потъналиятъ подводникъ може да се извърши по няколко начина:

а) Съ повдигане на потъналия подводникъ.

б) Спасяване само на хората съ помощта на външни сръдства.

в) Спасяване само на хората съ собствени сръдства, безъ външна помощ.

Първитъ два начина сж много трудни, да не кажемъ невъзможни; въ замѣна на което третия начинъ е много удобенъ и сега е възприетъ почти отъ всички държави.

Спасяване хората по тоя начинъ се извършва съ помощта на апарата, отъ който съществуватъ много гилзе, но каго най-удобенъ е този на Девизъ, представляващъ раница съ гумена торба, калиевъ патронъ, кислородна металическа бутилка, автоматически клапанъ и еластична тръба съ наустникъ.

Металическата бутилка съдържа кислородъ съ налягане 120 атмосфери.

Гумената торба получава чистия кислородъ отъ бутилката и посредствомъ еластичната тръба го доставя за дишване отъ човѣка. Вжгледуокисъ при издишането се поглъща отъ калиева патронъ—автоматическия клапанъ сдужи за регулиране на вътрешното налягане съ външното, подъ което се намира човѣшкото тѣло.

Начинъ на спасяване

Когато подводника получи по някакъвъ начинъ пробойна и започне да се пълни съ вода, обслугата му се прибира въ специално помѣщение нагочено за спасяване, като затваря задъ себе си вратитъ на водонепропускаемитъ стени, при условие, че дълбочината е по-малка отъ критичната, която може да се издържи отъ тѣлото на подводника, безъ да има опасностъ отъ смачкване.

Обслугата подъ командата на най-старшия, поставя апаратитъ за спасяване и започва подготовката за напускане подводника. Най-напелтъ се отваря изхода, като за целта, съ помощта на специаленъ кранъ помѣщението постепенно се запълва съ вода до изравняване вътрешното съ външно налягане. Щомъ въ спасителното помѣщение нивото на во-

дата престане да се повдига, това е признакъ на изравняване наляганята, следъ което много внимателно ще трѣбва да се отвори капака, иначе сгъстения въздухъ може при излизането си да увлече хората нагоре съ голѣма сила. Следъ отваряне изхода обслугата единъ по единъ напуска подводника. Излизането на повърхността на водата трѣбва да става бавно, за да може да се изравнява налягането въ човѣшкото тѣло съ това на околната сръда.

Обучение обслугитъ за спасяване.

Едновременно съ въвеждане апарата за индивидуално спасяване хората отъ потъналиятъ подводникъ, въ всички държави е въведено и специално обучение. Днесъ всѣки човѣкъ поставенъ да служи на подводникъ трѣбва да бжде тѣлесно и душевно способенъ да употреби апарата за спасяване. Тѣлесната способностъ трѣбва да се установи преди почване на обучението. Тѣлесната неспособностъ се състои въ глухота нерезвито обоняние и зрение.

Като непременно условие е необходимо морска да има здравъ жбъ, за да може съ устата си да държи добре наустника на апарата. Човѣкъ комуто липсватъ преднитъ жбъи е негоденъ за служба въ подводникъ.

Душевната неспособностъ се изразява въ природна плашливостъ, въ голѣма степенъ несъобразителностъ, липса на хладнокръвие и сръчностъ въ сждбоносни моменти. При обучението непрекъснато се изтъква на моряцитъ, че спасяването на живота имъ зависи отъ тяхното хладнокръвие и съобразителностъ.

Обучението се раздѣля на първоначално и за усъвършенствуване.

Черт. 1

Нѣкои велики сили, като Англия и Америка сж построили на брѣга специални шерпи, въ които при голѣма сигурностъ и удобства се води обучението. (Черт. 1)

Първоначалното обучение се преминава отъ всички лица намиращи се на служба въ подводникъ. То се състои въ теоретично запознаване, описание и действие на апарата за спасяване и практика за излизане отъ малка дълбочина. Ония, които при това обучение сж показали голѣма съобразителностъ и хладнокръвие се отдѣлятъ за инструктори. Тяхното обучение се състои въ потапяне и излизане отъ дълбочина 10—30 м. и основно запознаване съ подводниците и сръдствата и начинитъ за спасяване. Завършилитъ съ успѣхъ това обучение се изпращатъ да служатъ въ подводниците, като числото имъ трѣбва да е 10% отъ цѣлата обслуга на подводника, та въ случай на нужда да могатъ да взематъ инициативата за спасяване въ всеки ржце.

За водене обучението въ всѣко време, независимо отъ температура на водата и въздуха, служи специалната шерпа, която представлява единъ желѣзенъ цилиндъръ съ диаметъръ 4 м. и две горни камари, за 6.5 м. и 15 м. дълбочина, снабдена съ помпа и котелъ за отопление на водата. На дъното е направена една камара по подобие команднитъ кули на подводниците. въ нея може направо да се влиза отъ вънъ, а вътре има отворъ за излизане въ шерпата. Шерпата и кулата сж снабдени съ здрави прозорци за наблюдение и сигурностъ въ работата на обучаемитъ. Съоржжена е съ предпазителенъ кранъ, които при нужда може да изпразни шерпата само за две минути. Всички отвори както отъ вътре, могатъ да се отварятъ и отъ вънъ.

Американска шерпа.

Въ подводното училище въ Ню-Лондонъ въ Америка е построена шерпа висока 30 м. Презъ тази шерпа минаватъ всички обслуги на американскитъ подводници. Температурата на водата се поддържа 27-32° С. На дъното на шерпата е построена камара подобно носовото помѣщение на подводникъ, снабдена и устроена като него. За обучение могатъ да влизатъ на единъ пътъ единъ учителъ, двама инструктори и 18 ученика. Чертежъ 1 изобразява разрѣзъ на подобна американска шерпа.

П. Вангеловъ

АНГЛО-ГЕРМАНСКА МОРСКА СПОГОДБА.

На 18 юний н. г. въ Лондонъ се сключи спогодбата между Англия и Германия относно морските въоръжения на последната, която съдържа следните по-важни постановления:

Бъдещият общъ тонажъ на германския воененъ флотъ не трѣбва да превишава 35% отъ общия тонажъ на военния флотъ на Британската империя (Commonwealth). Размѣрътъ 35% се разбира по отношение на усановенитѣ презъ 1930 г. отъ Лондонския договоръ за общитѣ морски въоръжения размѣри на английския воененъ флотъ. Срокътъ на тоя договоръ изтича презъ 1936 год. Германия и Англия се надѣватъ, че въ непродължително време новъ договоръ на мѣстото на горния, ще опредѣли границитѣ за морските въоръжения въ свѣта, но ако такъвъ не бѣде сключенъ, то процентътъ 35 ще обхваща размѣри споредъ фактическата сила на бъдещия английски воененъ флотъ.

Тоя процентъ не трѣбва да се влияе отъ строителнитѣ програми и предприятия на другитѣ морски държави. Ако обаче равновесието въ въоръженията бѣде чувствително нарушено отъ другитѣ държави чрезъ неестественно увеличаване строежитѣ, което въ миналото е било често явление, германското правителство си запазва правото да покани английското за разискване новосъздаденото положение.

Германското правителство поддържа оная система на ограничаване морските въоръжения, която раздѣля корабитѣ на категории, и опредѣля максималниятъ имъ тонажъ и най-голямъ калибъръ на оръжията за всѣка категория, съгласно раздѣлянето на класи разрешенитѣ отъ Лондонския договоръ за всѣка държава корабенъ тонажъ. Превишаването въ общия тонажъ на една категория трѣбва да се уравнива съ съответното намаляване тоя на другитѣ категории. Въ случай, че Лондонскиятъ договоръ не бѣде замѣненъ въ бъдеще съ новъ, или ако такъвъ бѣде сключенъ, но безъ да опредѣля ограничения въ категории на корабитѣ, германското правителство, въ съгласие съ британското, има право да измени числото на категориитѣ въ размѣръ на 35% отъ тогавашното състояние на флотитѣ.

До когато другитѣ морски държави смѣтатъ кръстосвачитѣ и изтрѣбителитѣ въ една категория, Германия има право да смѣта тия два класа сжщо въ една категория, макаръ, че за тѣхъ би предпочела раздѣлянето имъ въ две отделни категории (Така е фактически сега въ Италия и Франция; кждето фло-

тиловодачитѣ, достигащи 3,000 тона, се приближаватъ много до лекитѣ кръстосвачи.)

По отношение на подводницитѣ, Германия има право на единъ общъ тонажъ подводници равенъ на общия такъвъ на Британската империя, безъ обаче да се прекращава 35% отъ общото британско морско въоръжение (всички кораби)-право, което Лондонскиятъ договоръ дава и на Америка и Япония. Германия, обаче се задължава да не преминава 45% отъ подводниковия тонажъ на Британската империя, който процентъ отъ приетото съотношение на силитѣ съгласно спогодбата е равенъ на 23,700 тона или на 40 подводника съ водоизмѣстване отъ по 600 тона. Ако свѣтовното положение наложи на Германия да потърси увеличаване на своя подводниковъ тонажъ надъ горепосочения процентъ 45, тя може да стори то следъ приятелско разискване на въпроса между нея и Англия.

Процентътъ 35 трѣбва да се спазва за всички корабни класи, което Англия е целѣла и въ миналото при всички договори и конференции за всенноморските въоръжения.

Съгласно спогодбата предвижда се следното съотношение на силитѣ:

Корабенъ класъ	Английска сила въ т. стандартно водоизм.	Германска сила въ т. стандартно водоизм.
Линейни кораби	525000	183750
Самолетоносачи	135000	47250
Бонирани кръст.	146000	51380
Леки кръстосвачи	192000	67270
Истрѣбители	150000	52500
Подводници	52000	при 35% 18445 при 45% 23715

Относно голѣмината и бойната сила на корабитѣ, Германия се присъединява къмъ английския стремежъ да се поддържатъ най-низкитѣ предѣли за корабни строежи, напр. за линейнитѣ кораби до 25,000 т. съ оръдия до 30.5 см. Обаче мѣрката за тѣхъ сега се дерижира отъ Италия и Франция, които, съ своитѣ нови строежи на линейни кораби отъ по 35,000 тона, искатъ да използватъ напълно валидната още днесъ договорна най-висока граница. За самолетоносачитѣ Англия желае тѣ да бждатъ намалени до 22,000 тона—което дава възможностъ на Германия да построи два такива или нѣколко по малки. Бонирани кръстосвачи отъ по 10,000 тона, Германия може да има 5, или да построи

по малки съ общо водоизмѣстване 51,380 тона.

Артилерийското въоръжение на лекитѣ кръстосвачи може да се състои отъ оръдия съ калибри до 15.5 см., а на тежкитѣ съ такива до 20.3 см.

За изтрѣбителитѣ по настоящемъ важи приетата нормална голѣмина отъ 1500 тона, а за едно ограничено число и 1850 тона.

Изв. „Марине Рундшау“ юлий 1935 г.

Дудевъ.

КАТАСТРОФА ПРИ БРѢГОВЕТЪ НА ФЛОРИДА.

Потъналия параходъ „Дикси“ съ 260 пътника и 140 души обслуга.

На 3 септември парахода „Дикси“ извършващъ обикновения си рейсъ между Ню-Йоркъ и Нови Орлеанъ, вследствие на силната мъгла, се ударилъ въ подводни скали срещу Кейсъ въ Флорида. На борда се намирили 260 пътници и 140 човѣка обслуга. Нещастieto последвало въ време на силенъ ураганъ, който преминалъ надъ Флорида. Положението въ „Дикси“ било критическо. Крайбрежнитѣ параходи, бързащи да му отидатъ на помощ, не можели вследствие на силната буря да се приближатъ къмъ потънящия параходъ. Презъ цѣлата нощъ радиотелеграфиста на „Дикси“ изпращалъ викове за помощ, следъ което съобщилъ, че антената е унищожена.

Въ една отъ последнитѣ телеграми се съобщавало, че „пасажеритѣ считатъ себе си за загинали и че трудно е да се предаде тѣхното отчаяние. На борта царя пѣленъ редъ—ние потъваме“, прибавилъ радиотелеграфиста.

Нефтоналивния параходъ „Ришеръ“ и на два други кораба се отдало да се приближатъ на 2 мили до „Дикси“, но въпреки това, мъглата била толкова гъста, че потъващия корабъ нemoжалъ да се види. Немогло да се подаде никакъвъ сигналъ.

„Дикси“ е търговски пътнически корабъ пуснатъ на вода въ 1927 г., имашъ водоизмѣстване 8,188 тона и мощността на машинитѣ 7,100 конски сили.

Мичманъ отъ Флота.

ТУНЕЛЪ МЕЖДУ ОСТРОВИТѢ ХОНСЮ И КЮСЮ

По даннитѣ на японския печатъ, подъ Симоносекския проливъ се строи тунелъ, който ще има грамадно военное значение. Тунела ще облекчи надеждната свързка между района на корабостроителната промишленостъ на о-въ Хонсю и Металургическиятъ заводъ „Явата“ на о-въ Кюсю, а сжщо така и неговитѣ близки райони.

ХРОНИКА

— На 21 септември, по случай Тезоименния ченъ на малката Князния Мария Луиза, въ дворецкия паркились „Св. Димитър“ при двореца „Евксиноград“, се отслужи благодарствено молебствие.

На 14 септември, следъ приключаване учениците на площада предъ границата градина въ Созополъ се произведе голъмъ парадъ отъ частитъ на бургаз, гарнизонъ, приетъ отъ Н. В. Цари.

Никога малкия стариненъ градъ на нашето живописно черноморско крайбрежие не е бивалъ толкова оживенъ и спохотенъ отъ такава маса войска.

Гражданството и младежта, преустановили ежедневиата си работа, облечени празнично, се стече масово на площада да посрещне своя любимъ Царъ, когото устрой възторженъ приемъ и акламира бурно.

Никога гордо издигащитъ се крайбрежни Созополски скали не сж отеквали по-моцно, по-гърмовито и нестихващо „ура“, неволно изтръгнато отъ гърдитъ на хилядната войска, ликуващото гражданство и ентузиазиралата се учаща младежъ.

Денътъ 14 септември бѣ истински празникъ за Созополъ.

На 22 септември замина комисията която ще обходи Германия, Холандия и др. морски страни въ връзка съ купуването на нови параходи за Българското Търговско Паракходно Дружество.

ИЗЛЪЗЛИ СТАТИИ ВЪ „МОСКИ ПРЕГЛЕДЪ“ ОТЪ 1 ОКТОМВРИЙ 1934 г. ДО 1 ОКТОМВРИЙ, 1935 г.

1. Автоматическа спирачка на кърмилнитъ колелата на голъмитъ кораби отъ Гр. Ивановъ кн. 17 стр. 10.
2. Английско мнение за най-добрия линейенъ корабъ отъ Б. Роговъ кн. 10 стр. 8.
3. Английски морски маневри отъ Ив. Вариклечковъ кн. 20 стр. 2.
4. Английскитъ морски маневри отъ 7 до 15 мартъ 1915 год. отъ К. кн. 23 стр. 2.
5. Американски морски маневри отъ Ив. Вариклечковъ кн. 6 стр. 2.
6. Артилерий като въоръжение у съвременни торпедоносци отъ Камберовъ кн. 10 стр. 9.
7. Атаката на „Хамидие“ отъ Г. К. кн. 4 стр. 3.
8. Бай Митю, разказъ отъ Миларовъ кн. 1 стр. 4.
9. Безопасност на мореплаването отъ Ив. Вариклечковъ кн. 3 стр. 6.
10. Бележки за активната отбрана на ко-

ПОЩА

ПОСТЪПИЛИ СТАТИИ

8. Англо-германската спогодба за морскитъ въоръжения на Германия.
82. Нашата уязвимостъ откъмъ Ч.-море.
83. Итало-абисинския въпросъ и европейскитъ морета.
84. Потапянето на брон. „Виена“ отъ торп. катеръ № 9.
85. Промъкването на „Гьобенъ“ и „Бреслау“ въ Дарданелитъ.
86. Защо и какъ се произвежда десантъ.
87. Изобщо за приспособленията за почистване въздуха въ помещенията на корабитъ.
88. Спасяване обслугитъ на потъналитъ подводници.
89. Морската сила на Италия.
90. Подводна блокада.
91. Поставяне минни загради отъ подводници.
92. Стратегическо разузнаване отъ подводници.
93. Използване торпеднитъ катери въ нощния бой.
94. Избиране типа на главния двигателъ въ военния корабъ.
95. Действията на германскитъ подводници въ черно-море презъ 1915 год.
96. Значение на навременното запушване на подводнитъ пробойни.
97. Разузнавателната операция на руската подводница „Тюлень“ предъ Варна.
98. Бойния газъ и тактиката на Морската война.
99. Една вакъ.
100. Да пазимъ Дунава.
101. За линейнитъ кораби.
102. Корабостроителници.
103. Сетна нощъ.
104. Желание.
105. Стражева служба и охрана на брѣга отъ подводници.
106. Използване торпедото пощемъ и въ време на мъгла.
107. Заемане позиция за торпедна атака.
108. Вътреходство.

Удобрени

81, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 89, 96, 101.

Неудобрени

100, 103, 104.

На преценка

87, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 102, 105, 106, 107, 108

— Въ отговоръ на запитванията, съобщаваме, волнитъ пожертвувания за вестника да се изпращатъ до началника на отдѣлението за Морската и Рѣчна полицейска служба — Варна.

— Известява се на заинтересованитъ, че всички излѣзли до сега броеве на „Морски Прегледъ“ сж изчерпани. Редакцията съжелява, че не може да удовлетвори молбитъ имъ.

— Редакцията благодари на всички постоянни или временни сътрудници, които сж изпратили снимки за помѣстване.

Редакцията препоръчва сътрудничество и съ снимки. Ония сътрудници, които иматъ такива, свързани съ живота и историята на флота или съ морето, се умоляватъ да ги представятъ.

Въ отговоръ на постъпилитъ запитвания за цената на вестника и условията за получаването му, известяваме на изявилитъ желание да се абониратъ, че вестника се изпраща даромъ, по възможностъ на всички, които желаятъ да го получатъ, безъ вноса за абонаментъ; редакцията приема само дарения, които за въ бъдеще ще се публикуватъ въ отдѣла Поща.

— Известяватъ се сътрудниците да съобщаватъ автора и източника на преводнитъ статии. Безъ тия данни статии сж считатъ нередовни и нѣма да бждатъ помѣствани въ вестника.

Статии сж да бждатъ написани ясно и четливо, по възможностъ само на едната страна на листа.

— Умоляватъ се абонатитъ, при промѣна на адреситъ имъ, да известяватъ своевременно редакцията ни.

Всѣки българинъ трѣбва да обича морето, както обича земята

- рабитъ срещу въздушни атаки отъ П. Миларовъ кн. 21 до 23.
11. Бележки за възпитанието отъ адм. Сиги преводъ отъ Кукенски кн. 2 стр. 6.
12. Безогненна картечница отъ Стоенчевъ кн. 9 стр. 11.
13. Блокадопробивачъ А — прев. Коевъ кн. 12 стр. 5.
14. Боксъ разказъ отъ А. Гефтеръ преводъ отъ М. Пешевъ кн. 10 стр. 5.
15. Бомбардировката на гр. Варна на 14. окт. 1935 г. отъ Шалапатовъ кн. 2 стр. 8 кн. 3 стр. 8.
16. Борба на авиацията съ подводницитъ презъ време на свѣтопната война отъ Паспалеевъ кн. 7 стр. 3.
17. Борба за скоростта и тонажъ отъ Зашевъ кн. 14 стр. 10.
18. Борбата на съюзницитъ противъ германскитъ

- подводници въ Сръдиземно море (Отранто) отъ Василевъ кн. 7 стр. 7.
19. Боятъ при Первели отъ Цицелковъ кн. 4 стр. 7.
20. Боятъ при Отрантския протѣкъ отъ Коевъ кн. 11 стр. 5.
21. Българско корабоплаване отъ редакцията кн. 9 стр. 1.
22. Българско рѣчно крайбрежно корабоплаване отъ С. Н. Ивановъ кн. 13 стр. 2.
23. Вашингтонската конференция отъ Пампуловъ кн. 3 стр. 4.
24. Величието на морето отъ „*“ кн. 18 стр. 10.
25. „Вердьонъ“ отъ редакцията кн. 19 стр. 1.
26. Виновина за войната отъ Ив. Вариклечковъ кн. 4 стр. 15.

27. Владислав Варненчикъ отъ ред. кн. 20 стр. 1.
28. Външно програма отъ редакцията кн. 1 стр. 1.
29. Въ атака отъ М. Пешевъ кн. 4 стр. 11.
30. Въпросътъ за моторното гориво отъ Т. Петковъ кн. 7 стр. 9.
31. Въ лапите на смъртта отъ Николовъ кн. 19 стр. 8.
32. Въ нощта отъ Ирена Морска кн. 15 стр. 5.
33. Въ стомаха на „У 64“ пр. Николовъ кн. 17 стр. 8.
34. Въ честь на добре изпълнен дългъ * кн. 20 стр. 6.
35. Вътрешност отъ К. К. кн. 19 стр. 6.
36. Вжглища или течно гориво отъ Зашевъ кн. 19 стр. 2.
37. Вжглища или нефтъ отъ С. Н. Ивановъ кн. 14 стр. 10.
38. Германскиятъ кръстосвачъ „Емденъ“ въ Черно море отъ Остревъ кн. 2 стр. 12.
39. Германския бързоходенъ пътнически корабъ „Потсдамъ“ отъ К. кн. 23 стр. 11.
40. Гибралтаръ отъ Славчевъ кн. 2 стр. 12.
41. Голъмитъ маневри на американския флотъ отъ Паспалеевъ кн. 17 стр. 10.
42. Гръцкия флотъ и резолюцията въ Гърция отъ Дудевъ кн. 14 стр. 2.
43. Да ги подкрепимъ отъ редакцията кн. 6 стр. 1.
44. Да не се забравя отъ Г. К. кн. 3 стр. 7.
45. Да се нацъваме отъ редакцията кн. 21 стр. 1.
46. Дарданелската операция презъ голъмата война отъ А. Тошевъ книжка 9 стр. 10 и кн. 10 стр. 10.
47. Два интересни случая на избавление отъ потналь подводникъ отъ Дервишевъ кн. 9 стр. 4.
48. Действията на австроунгарската ръчна флотилия при Раховския десантъ отъ Д. Минковъ кн. 7 стр. 8.
49. Действия на торпедоносците отъ А. Тошевъ кн. 10 стр. 6.
50. Дете на морето отъ Д. Роевъ кн. 18 стр. 2.
51. Дунавската флотилия презъ войната 1912—1913 год. отъ Фратевъ кн. 4 стр. 9.
52. Дунавско корабоплаване отъ редакцията кн. 13 стр. 1.
53. Двигателъ съ вътрешно горение на англ. подводници отъ В. Кировъ кн. 13 стр. 10.
54. Двдесетъ-годишнината отъ смъртта на Ото Ведингенъ отъ Паскалевъ кн. 13 стр. 12.
55. Еволюция на торпедоносците отъ Недълчевъ кн. 14 стр. 4.
56. Една нужда на нашето мореплаване отъ Ст. Цаневъ кн. 5 стр. 4.
57. Една заповѣдъ на кап. лейт. Рождественски отъ Б. Роговъ кн. 13 стр. 4.
58. Единъ походъ въ Добруджа отъ Цицелковъ кн. 4 стр. 11.
59. Експлодиратъ ли парните котли при потъване на корабите? отъ Зашевъ кн. 11 стр. 11.
60. Епизодъ изъ подводната блокада на Босфора отъ русите презъ 1916 год. отъ руски Ив. Ивановъ кн. 8 стр. 8.
61. За тѣхъ — моряците отъ П. Жечевъ кн. 5 стр. 5.
62. За посещенията отъ редакцията книжка 8 стр. 1.
63. За голъмитъ флоти отъ М. Остревъ кн. 9 стр. 11.
64. Завръщане отъ К-въ кн. 9 стр. 8.
65. Задачи и роли на съвременния Германски флотъ отъ Д-ръ Г. П. кн. 19 стр. 4.
66. Засланието на линеевъ кръстосвачъ „Нелсонъ“ отъ П. Вангеловъ кн. 6 стр. 11.
67. За охлаждане на Дизель-мотора отъ Дервишевъ кн. 19 стр. 9.
68. Значението на Кипъръ отъ Тр. Ивановъ кн. 12 стр. 10.
69. Значение на Одринската крепостъ отъ И. Гишинъ кн. 12 стр. 2.
70. Знамето отъ Г. Георгиевъ кн. 15 стр. 2.
71. Изъ бойните действия на подводниците отъ В. Вълковъ кн. 1 стр. 8 и кн. 2 стр. 10.
72. Изъ действията на минноподдривната рота отъ Дунавската флотилия презъ 1912—1913 г. отъ Рашеевъ кн. 4 стр. 10.
73. Изъ миналото на флота ни презъ свѣтовната война отъ Паспалеевъ кн. 4 стр. 2.
74. Изъ действията на минночистачното отделение презъ войната 1916—1918 год. отъ Хр. Василевъ кн. 4 стр. 6.
75. Изъ живота на съюза на възпитаниците отъ морското училище — отъ редак. кн. 14 стр. 11.
76. Използване на торпедните катери въ дозора отъ Недълчевъ кн. 22 стр. 4.
77. Използване на морските сили за прекъсване на водните съобщения отъ Цицелковъ кн. 9 стр. 2.
78. Изявленията на адмиралъ Бити върху въпроса за морските въоръжения отъ С. Н. Николовъ кн. 6 стр. 4.
79. Испанска легенда отъ * кн. 15 стр. 11.
80. Императивна истина на миналото — историята отъ Працинковъ кн. 11 стр. 5.
81. Използване торпедните катери нощемъ отъ Недълчевъ кн. 12 стр. 3.
82. Историята на ескадрата Махала отъ Ив. Вариклечковъ кн. 5 стр. 8.
83. Изъ корабния ми животъ — Куценски кн. 17 стр. 11.
84. Изпитателни станции за корабни модели отъ В. Кировъ кн. 24 стр. 11.
85. Какъ се работи за военния флотъ другаде и у насъ отъ Шалапатовъ кн. 8 стр. 4.
86. Какво правятъ другите отъ Пампуловъ кн. 19 стр. 10.
87. Капитанътъ на „Нормандия“ прев. Райновъ кн. 16 стр. 9.
88. Качествата на моряка отъ Монтегаца прев. Куценски кн. 9 стр. 5.
89. Катастрофата съ японския торпедоносецъ „Томозуру“ отъ П. Вангеловъ кн. 7 стр. 10.
90. Клатинието на кораба и морската болестъ отъ Куценски кн. 5 стр. 10.
91. Клетва стихотворение отъ М. Пешевъ кн. 10 стр. 6.
92. Кога е възможно използването на торпедоносците за торпедни атаки отъ А. Тошевъ кн. 7 стр. 5.
93. Конгресътъ на запасните офицери отъ Г. К. кн. 3 стр. 7.
94. Корабни пожари отъ З. кн. 12 стр. 11.
95. Козлудуй отъ редакцията кн. 17 стр. 1.
96. Корабна зенитна артилерия въ борба съ торпедоносците отъ Недълчевъ кн. 18 стр. 6.
97. Кой парни котли експлодиратъ при потъване на корабите-причини отъ М. Остревъ кн. 21 стр. 10.
98. Конференцията по разоръжението заседава отъ Працинковъ кн. 17 стр. 4.
99. Кралско посещение отъ Г. К. кн. 2 стр. 2.
100. Кръстосвачни операции на германците презъ свѣтовната война отъ В. Поповъ кн. 13 стр. 8.
101. Къмъ родината-отъ Хр. Чокоевъ кн. 12 стр. 6.
102. Къмъ родината-отъ Хр. Чокоевъ кн. 15 стр. 2.
103. Къмъ възпитаниците на Морското Училище отъ Ив. Вариклечковъ кн. 19 стр. 2.
104. Малката война въ северно море отъ Т. Тодоровъ кн. 20 и 25.
105. Маякъ отъ Ирена Морска кн. 11 стр. 6.
106. Маневрите на английските морски и въздушни сили въ северно море презъ 1934 г. отъ К. кн. 22 стр. 2.
107. Международна сигнална книга-Карагъзовъ кн. 16 стр. 4.
108. Миноносецъ „Дръзки“ води бой съ два контра миноносца отъ Т. Цицелковъ кн. 1 стр. 6.
109. Мистерията по смъртта на Лордъ Кичинеръ отъ английски превелъ Д. Павловъ кн. 1 стр. 8.
110. Мистериозни експлозии отъ Зашевъ кн. 6 стр. 12.
111. Миночистачи отъ Д. Добревъ кн. 10 стр. 4.
112. Миночистачи отъ П. В. кн. 20 стр. 21.
113. Мнението на адмиралъ Пратъ върху изгледите на морската конференция—отъ Габровски кн. 11 стр. 9.
114. Кръстосвачъ-училище Жана Д'Аркъ отъ П. Рашеевъ кн. 24 стр. 10.
115. Морето като факторъ за създаване военни добродетели отъ Г. Георгиевъ книжка 1 стр. 4.
116. Морето и неговото военно и економическо значение отъ Ал. Райновъ кн. 17 стр. 11.
117. Морелюбците—отъ редакцията кн. 18 стр. 1.
118. Морска маскировка отъ Кутевски кн. 18 стр. 6.
119. Морска болестъ отъ Ст. В. Николовъ кн. 21 стр. 10.
120. Морския парадъ въ Спитхеевъ — отъ Паспалеевъ кн. 21 стр. 11.
121. Морските маневри на Съединените Щати отъ Р. Паспалеевъ кн. 19 стр. 11.
122. Морските състезания отъ ред. кн. 24 стр. 1.
123. Морска политика отъ Вангеловъ кн. 24 стр. 2.
124. Морската седмица въ Варна отъ К. кн. 24 стр. 7.
125. Морската изложба при IV мостренъ панаиръ въ Варна отъ Пампуловъ кн. 23 стр. 4.
126. Морските сили на нашите съседи отъ Пампуловъ кн. 1 стр. 10.
127. Морска страна отъ В. Пѣевъ кн. 7 стр. 2.
128. Морски политически граници и юридическиятъ режимъ въ морето отъ Ст. Цаневъ кн. 5 стр. 2.
129. Морето отъ редакцията кн. 2 стр. 1.
130. Моряци—отъ Пешевъ кн. 16 стр. 2.
131. Моряците отъ Николовъ кн. 2 стр. 8.
132. Моряшки дългъ — М. Парвухинъ отъ Зидаровъ кн. 8 стр. 6.
133. Моторенъ корабъ „София“ отъ Пампуловъ кн. 6 стр. 11.
134. „Муавенетъ“ ловежда „Голиатъ“ прев. Ил. Коевъ кн. 15 стр. 7.
135. Мажките на нашето корабоплаване отъ редакцията кн. 12 стр. 1.
136. Наблюдателъ Тр. Ивановъ кн. 14 стр. 5.
137. На Нюйския диктатъ отъ ред. кн. 5 стр. 1.
138. Народно обединение — редак. кн. 23 стр. 1.
139. Народни фондове за купуване на военни кораби отъ Дремджиевъ кн. 14 стр. 2.
140. На морското дъно отъ Цв. Поповъ кн. 20 стр. 9.
141. Нашата морска дейностъ отъ В. Пѣевъ кн. 1 стр. 3.
142. Нашата югоисточна съседка отъ Н. Писковъ кн. 7 стр. 10.
143. Нашите покойници отъ Г. С. кн. 8 стр. 2.
144. Нашиятъ дългъ отъ Цоло Вълковъ кн. 10 стр. 2.
145. Неутралитетътъ на мореплаването отъ Мишляковъ кн. 6 стр. 3.
146. Новъ хоризонтъ за нашето корабоплаване * кн. 1 стр. 9.
147. Новъ типъ английски подводникъ отъ Стоенчевъ кн. 9 стр. 12.
148. Новиятъ германски учебенъ корабъ Gorch Foch отъ Пампуловъ кн. 7 стр. 11.
149. Нови морски уреди и съоръжения отъ Стоенчевъ кн. 8 стр. 17.
150. Нови срѣдства за борба противъ пожари въ кораби съ течно гориво отъ Василевъ кн. 13 стр. 11.
151. Новости изъ чуждите военни флоти отъ Пампуловъ кн. 16 стр. 10.
152. Новъ начинъ за намаляване носовата и бортова клатене на корабите отъ П. В. кн. 17 стр. 10.
153. Новиятъ английски плановецъ радиомаякъ отъ Ст. Хранковъ кн. 18 стр. 12.

154. Нови моторни кораби отъ Ст. Вълковъ кн. 21 стр. 10.
155. Нови възгледи за намаляване видимостта на подводниците пр. Тр. Ивановъ кн. 22 стр. 10.
156. Новъ методъ за изкуствено дишане отъ П. Вангеловъ кн. 24 стр. 11.
157. Нѣколко думи за роднинскитѣ екипажи на грѣцкия търговски флотъ отъ Николовъ кн. 13 стр. 11.
158. Нѣколко страници отъ моята книжка за донесенията, като командиръ на М. В. С. отъ С. Ивановъ кн. 4 ст. 4.
159. Нѣколко епизода изъ действията на английскитѣ подводници презъ свѣтовната война отъ Дервишевъ кн. 5 ст. 6.
160. Нѣмскитѣ „кораби примки“ презъ голѣмата война отъ Минковъ кн. 3 ст. 10.
161. Нѣкои мисли по отбраната на морскитѣ ни брѣгове отъ С. В. кн. 8 ст. 1.
162. Нѣойски морски клаузи отъ В. И. Д. кн. 5 ст. 2.
163. Нуждата отъ отбрана на брѣговетѣ отъ П. Павловъ кн. 17 стр. 3.
164. Обръщатъ ли се корабитѣ при потъване отъ Зашевъ кн. 11 стр. 11.
165. Опасни заблудения отъ Зашевъ книжка 3 ст. 2.
166. Операциитѣ на германскитѣ подводници отъ П. Н. кн. 17 стр. 5.
167. Отбелязване опасноститѣ за мореплаването-фарове отъ Кутевски кн. 16 стр. 6.
168. Отблъскване десанти отъ Т. Тодоровъ кн. 18 стр. 2.
169. Отожиртъ въ морската война отъ редакцията кн. 22 стр. 7.
170. Оградно внимание отъ редакц. кн. 22 стр. 10.
171. Охрана на рейдоветѣ отъ Г. Георгиевъ кн. 13 стр. 5.
172. Ласивни срѣдства за противовъздушната отбрана на базитѣ отъ Паспалеевъ кн. 5 ст. 3.
173. Памятни дни отъ редакцията кн. 4 ст. 1.
174. Плуването отъ Кр. Кънчевъ кн. 18 стр. 8.
175. Повдигащъ се капитански мостъ отъ Стоенчевъ кн. 9 ст. 11.
176. По организацията на военната ни мощъ отъ С. Ивановъ кн. 6 ст. 2.
177. Погледъ къмъ миналото ни отъ Б. Рогевъ кн. 1 ст. 7.
178. Подвигътъ на „Голубчикъ“ отъ Пращинковъ кн. 6 ст. 10.
179. Подводно окислено рѣзание на желѣзото отъ Остревъ кн. 2 ст. 12.
180. Подъ огъня на руската ескадра отъ Ан. Маноловъ кн. 6 ст. 8.
181. Подготовка на Япония за морската конференция въ 1935 год. отъ Ст. Хранковъ кн. 12 стр. 6.
182. Подводникътъ въ борба срещу подводникъ отъ Ст. Вълковъ кн. 24 стр. 3.
183. Поезия на вѣтрилата-Славчевъ кн. 12 стр. 7.
184. Поетътъ на морето отъ Кр. Кънчевъ кн. 19 стр. 3.
185. Поезията на машинитѣ отъ Пешевъ кн. 22 стр. 5.
186. По използване торпедото въ нощния бой отъ Пращинковъ кн. 14 стр. 6.
187. Политически натискъ отъ Дудевъ кн. 11 стр. 2.
188. Последниятъ походъ на германския подводникъ „И 29“ отъ Камберовъ книжка 8 ст. 7.
189. Посещението на английския кръстосвачъ „Лондонъ“ отъ Цицелковъ книжка 8 ст. 10.
190. Поставяне на минно гнездо предъ „Татладжикъ голъ“ отъ Д. Минковъ книжка 2 ст. 9.
191. Постройка на подводници въ великитѣ държави отъ П. Вангеловъ кн. 18 стр. 10.
192. Потъване на миноносецъ „Шумни“ отъ Т. Цицелковъ кн. 5 ст. 4.
193. Похвална инициатива отъ редакцията кн. 4 ст. 1.
194. Потопяване на австр. л. к. „С. Истванъ“ отъ итал. т. катеръ-Пращинковъ кн. 18 стр. 3.
195. Правдата отъ редакцията кн. 15 стр. 1.
196. Празникътъ на гарнизона отъ Г. К. кн. 3. ст. 2.
197. Празникътъ на Морското училище отъ редакцията кн. 5 ст. 9.
198. Предъ новата 1935 год. отъ редакцията кн. 7 ст. 1.
199. Предсказване на времето отъ Ст. В. Николовъ кн. 17 стр. 6.
200. Преминаване на проливитѣ отъ военни кораби пр. Паскалевъ кн. 17 стр. 3.
201. Пристанище Ротердамъ отъ П. Миларовъ кн. 11 стр. 10.
202. Причини за гибелта на „Ниобе“ отъ Ст. Хранковъ кн. 22 стр. 9.
203. Приложение на дизелъ-мотора като корабенъ двигател отъ Д. Геновъ кн. 19 стр. 8.
204. Проливитѣ отъ В. Дремджиевъ кн. 17 стр. 2.
205. Радиоуправление на корабитѣ отъ Георгиевъ кн. 6 ст. 11.
206. Рентабилна ли е „Нормандия“ отъ Зашевъ кн. 24 стр. 9.
207. Ролята на заградната мина въ свѣтовната война, демонстрация на германския флотъ въ Рижкия заливъ презъ лѣтото на 1915 год. отъ Дудевъ кн. 5 ст. 7 и кн. 6 ст. 7.
208. Ролята на Дунавската флотилия въ сръб. бълг. война презъ 1885 г. отъ Рашеевъ кн. 2 ст. 10.
209. Рускитѣ резултати отъ миночистенето въ балтийското море презъ свѣтовната война отъ С. Н. Ивановъ кн. 24 стр. 9.
210. Рушение на металитѣ и предпазването имъ отъ Д. Карагѣзовъ кн. 24 стр. 10.
211. Санъ-Стефано отъ редакцията кн. 16 стр. 1.
212. Самостоятелно спасяване на обслугитѣ на английскитѣ подводници отъ П. В. кн. 8 ст. 6.
213. Сведения за военнитѣ флоти отъ Пампуловъ кн. 5 ст. 11.
214. Сведения за нашитѣ съседи отъ В. Поповъ кн. 2 ст. 11.
215. Свѣтовния воененъ флотъ въ 1933 г. отъ П. Вангеловъ кн. 1 ст. 11.
216. Сведения за Германския воененъ флотъ отъ Г. Георгиевъ кн. 13 стр. 12.
217. Синиятъ шифъръ отъ Келеръ превель Славчевъ кн. 7 ст. 6 и кн. 8 ст. 10.
218. Сингапуръ—морска база отъ Т. Дервишевъ кн. 5 ст. 10.
219. Сирия общ. св. отъ П. Вангеловъ кн. 7 ст. 11.
220. Спасителитѣ отъ Л. Дуковъ кн. 15 стр. 9.
221. Славыството и морето отъ редакц. кн. 22 стр. 1.
222. Скоростта на спомагателнитѣ кръстосвачи въ морската война отъ Цицелковъ кн. 21 стр. 3.
223. Спортътъ въ Германския флотъ отъ П. кн. 12 стр. 11.
224. Спорта въ Съвременния руски флотъ отъ С. Н. И. кн. 17 стр. 6.
225. Способи за използване мината вънъ отъ свойтъ води отъ Минковъ кн. 12 стр. 4.
226. Сравнение на японския флотъ съ флота на С. А. Д. отъ Хранковъ кн. 6 ст. 6.
227. Старитѣ българи — моряци отъ Николовъ кн. 4 ст. 14.
228. Страничка отъ действията на Дунавската флотилия презъ Балканската война отъ Ст. Хранковъ кн. 14 стр. 9.
229. Созополъ-Варна съ лодка отъ П. Вангеловъ кн. 23 стр. 10.
230. Съвмѣстнитѣ маневри на английския въздушенъ и морски флоти презъ 1933 г. и поукитѣ, които тѣ ни даватъ, по отбраната на крайбръжието отъ Г. П. кн. 8 ст. 6.
231. Съвмѣстни действия на водохвърчила съ подводници отъ Тонковъ кн. 10 ст. 2.
232. Съвременнитѣ военни кораби. Артилерийски сили отъ Панчевъ кн. 9 ст. 6.
233. Съвременни военни кораби. Подводници отъ Панчевъ кн. 10 ст.
234. Съвременни военни кораби - минни заградители отъ Г. Панчевъ кн. 11 стр. 6.
235. Съвременни военни кораби спомагателни сили отъ Г. Панчевъ кн. 13 стр. 8.
236. Съюзитѣ отъ италиански прев. Славчевъ кн. 7 ст. 6.
237. Състоянието на подв. флотъ въ С. А. С. Щ. отъ Д. Павловъ кн. 5 ст. 11.
238. Съобщения за чуждитѣ военни флоти отъ * * кн. 2 ст. 11.
239. Съ „Дръзки“ отъ Кутевски кн. 13 стр. 5.
240. Съ Черната яхта отъ Кр. Кънчевъ кн. 15 — 16.
241. Съществени качества на морския офицеръ отъ Д. П. Джонсонъ превель Райновъ кн. 6 ст. 7.
242. Тамъ гдето слънцето изгрѣва отъ Василъ Хр. Бакърджиевъ кн. 15 стр. 5.
243. Тезоименния день на Н. В. Царя отъ редакцията кн. 16 стр. 1.
244. Телефонна свързка на авиоматкитѣ отъ Стоенчевъ кн. 9 ст. 11.
245. Термита въ борба съ леда отъ П. Рашеевъ кн. 19 стр. 5.
246. Торпедоносецътъ въ морската война отъ А. Тошевъ кн. 6 ст. 5.
247. Торпедното оръжие на подводниците отъ * * кн. 12 стр. 8.
248. Торпедоноситѣ следъ Ютландския бой отъ Ив. Ивановъ кн. 14 стр. 9.
249. Торпедни катери отъ П. Н. кн. 15 стр. 12.
250. Торпедото въ морската война отъ Паспалеевъ кн. 21 стр. 9.
251. Трѣбва ли на България флотъ отъ Ив. Вариклечковъ кн. 1 ст. 2.
252. Търговскитѣ флоти къмъ срѣдата на 1934 г. отъ Остревъ кн. 4 ст. 15.
253. Управление отъ разстояние въ морската война отъ В. Паспалеевъ кн. 20 стр. 11.
254. Условия за мореплаването отъ Мишляковъ кн. 9 ст. 3.
255. Условия, на които трѣбва да отговаря едно торпедо отъ А. Тошевъ кн. 9 ст. 8.
256. Условия за рѣчно плаване на Дунава на военни кораби отъ Т. Тодоровъ кн. 14 стр. 7.
257. Усъвършенствването на военно-морскитѣ срѣдства отъ Т. Цицелковъ
258. Участието на парахода „Варна“ при гр. Калафатъ на 26 ноември 1916 г. отъ В. Кировъ кн. 4 ст. 8.
259. Участие на нѣмски обслуги при възстанов. на турския флотъ въ началото на свѣтовната война, отъ В. Кутевски кн. 22 стр. 8.
260. Флотска злополука отъ Ив. Вариклечковъ кн. 2 ст. 15.
261. Флотътъ въ помощъ на армията при отбраната на брѣга отъ В. И. Д. кн. 2 ст. 3.
262. Флотъ и авиация отъ П. кн. 17 стр. 8.
263. Флотътъ на Хитлеръ отъ В. Паспалеевъ кн. 20 стр. 8.
264. Фондъ „Кръстосвачъ Бѣло-море“ отъ редакцията кн. 14 стр. 1.
265. Френския изстребителъ „Вердьонъ“ въ български води отъ ред. кн. 19 стр. 11.
266. Фронтъ на море отъ Б. Рогевъ кн. 12 стр. 2.
267. Характеренъ завои отъ Зашевъ кн. 2 ст. 5.
268. Хораци и Нелсонъ прев. Ст. Цаневъ кн. 16 стр. 3.
269. Чайка отъ Ирена Морска кн. 15 стр. 7.
270. Черно-море Хр. Чокчевъ кн. 17 стр. 7.
271. Япония и островитѣ Бонитъ отъ Ив. Вариклечковъ кн. 7 ст. 3.
272. Японскитѣ флоти отъ Т. Цицелковъ кн. 11 стр. 3.
273. Югославия сведения отъ П. Вангеловъ кн. 7 ст. 11.
274. 14/27 октомври 1915 год. отъ В. И. Д. кн. 4 ст. 13.
275. Дунавъ отъ редакцията кн. 10 стр. 1.

МОРСКА ПОЛИЦЕЙСКА СЛУЖБА — ВАРНА

П. Г.

Морската Полицейска Служба въ гр. Варна — наследница на бившия Черноморски флотъ, събира фотографически снимки и ръкописни материали, които заедно съ събранитѣ вече такива отъ „фондъ История на Черноморската флотилия“ да послужатъ въ скоро време за написване на една изчерпателна история на Черноморската флотилия и нейната наследница — Морската Полицейска Служба. Историята на Черноморската флотилия ще бжде написана къмъ края на тая година, следъ което тя ще бжде напечатана заедно съ необходимитѣ портрети, снимки, скици и пр.

Молятъ се всички служили въ Черноморската флотилия или тѣхнитѣ близки да изпратятъ въ управлението на Морската Полицейска Служба — Варна най-късно до 1 Ноемврий н. г.:

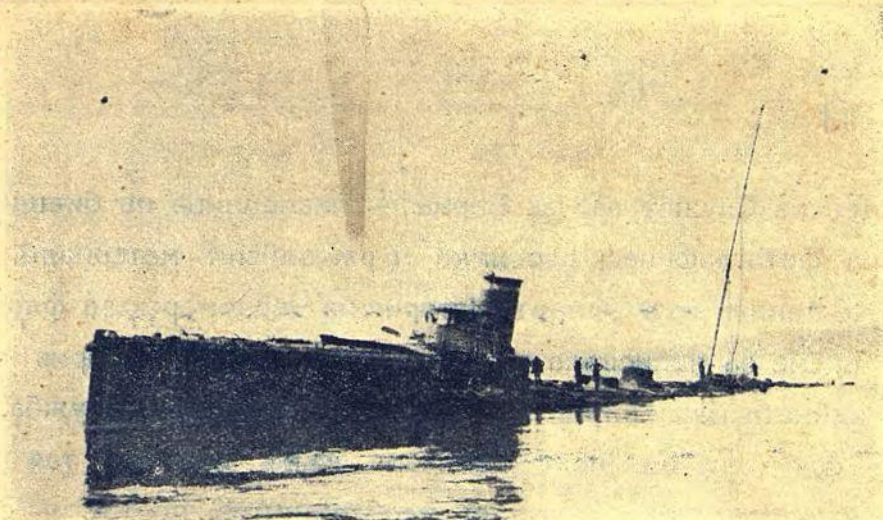
1. Своитѣ спомени отъ службата имъ въ флотилията написани по възможностъ на пишуща машина.
2. Портретитѣ си отъ времето, когато сж служили въ флотилията съ необходимитѣ данни, написани на гърба на портрета.
3. Снимки отъ корабитѣ, живота и бойнитѣ действия на флотилията презъ войнитѣ 1912 — 1913 — 1915 — 1918 год.
4. Сегашнитѣ точни адреси на свои другари, служили въ флотилията, които иматъ ценни материали или снимки въ връзка съ историята на флотилията.
5. Всичко друго, което е въ връзка съ историята на флотилията и което би улеснило написването ѝ или би уяснило нѣкои отдѣлни факти и епизоди.

Всички изпратени снимки, портрети и ръкописни материали, следъ като се префотографиратъ или следъ като се снематъ преписи, въ едномесеченъ срокъ, ще се повърнатъ добре запазени на притежателитѣ имъ.

На всѣка пратка да бжде написанъ точния адресъ на изпращача.

Отъ Управлението на
Морската Полицейска Служба — Варна.

Всѣка държава, която иска да стѣпи на собствени крака, трѣбва да има
брѣгъ, а за да запази брѣга, трѣбва да има флотъ.

Турския изтрѣбителъ „Гаяреть“—ударилъ се въ подводна скала
предъ носъ „Черенъ носъ“ презъ 1918 год.

Площада предъ катедралната цѣрква.
Награждаване отличилитѣ се чинове отъ флота презъ 1916 год.

Германски и български миночистачни групи презъ Свѣтовната война.

МОРЕТО И ДУНАВА ЩЕ ОСИГУРЯТЪ
НАПРЕДЪКА НА БЪЛГАРИЯ.